

Gedicht auf die Simonie.

Herausgegeben von E. Dümmler.

- Sunt qui dogma Magi Symonis vitare videntur,
Et facinus Giezi non perpetrare verentur.
Quod voluit Simon haut potuit, patrare reatum,
Nec facinus tamen inde minus fuit hoc reprobatum.
- 5 A precio Simonis si non Petrus abstinuisset,
A vicio Simonis mundus non ipse fuisset.
Novimus et legimus hunc Petri voce ruisse,
Novimus hunc pedibus fractis inferna petisse.
Nam Simon astra petens, nixus fallacibus alis,
- 10 Corruit: hoc metuit puto cetus pontificalis.
Ante sacrum Domini maledicunt dona ferentes,
Sed postquam dederint, reprobant nil retribuentes.
Talis grex sancti scit Petri verba timere,
Nec curat super hoc Helisei facta pavere.
- 15 Istius vatis Giezi fuit iste minister,
Nequicie vel avaricie dux atque magister.
Mundatus siquidem Naaman Iordanis in unda,
Obtulerat sancto nequaquam munera munda.
Noluit eius opes sapiens assumere vates
- 20 Et dimisit eum devitans inpietates.
Quod cernens Giezi Naaman non missum adivit
Et quasi pro Domino munus cum fraude petivit.
Quod petit impletur: suscepit munera magna,
Accepturus ob id paulo post pessima dampna.
- 25 Mox Eliseus ei censoris voce profatur:
'Unde venis, Giezi, fatui mens te comitatur'.
Respondit Giezi: 'Non ivi, mi pater, usquam'.
Cui retulit sanctus: 'Poteris me fallere nusquam,
Nam vidi Naaman de curru desilientem
- 30 Et tibi tradentem species, te susipientem.
Servos ancillas modo dives factus habebis,
Vites et ficus et olivas edificabis.

Zu v. 15—34 vgl. 4. Reg. 5, 6 ff. v. 19 und 20 sind in der Hs.
umgestellt. v. 25—34 s. 4. Reg. 5, 25—27.